

Kvindevalgret

Medlemsblad for Landsforbundet
for Kvinders Valgret,

Nr. 4

1ste April 1908

I. Aargang.

INDHOLD

Fra Rigsdagen (Forslag til Lov om kommunale Valg). — Fra Udlandet: England. — Brev fra Sverrig. (Af Fru Anna Margrete Holmgren). — Meddelelser. — Møder.

Fra Rigsdagen.

Forslag til Lov om kommunale Valg var den 14. og 15. Febr. til 2den Behandling i Landstinget, den 26de Febr. til 3die Behandling.

Resultatet blev, at Forslaget blev vedtaget med 32 St. mod 29; to (Højre) svarede »stemmer ikke«, en (Højre) var fraværende.

Vore Læsere vil vide, at det vedtagne Forslag ikke er det af Regeringen oprindelig stillede, men et Ændringsforslag, stillet af de frikonservative med senere Tilslutning fra Regeringspartiet.

Det vedtagne Forslag er da Resultatet af en Overenskomst — Forlig — mellem disse to Partier, der altsaa hver paa sin Side har maattet give Afkald og gøre Indrømmelser for at naa en Løsning. Imod »Forliget« stemte paa den ene Side Højre, paa den anden Side Radikale og Socialdemokrater. Selv om disse Partier altsaa paa Grund af Forholdene maatte

stemme imod Kvindernes kommunale Valgret, som Led af hele Forliget, er der dog ingen Tvivl om, at det var alle Partiers Ønske at give Kvinder kommunal Valgret paa samme Betingelser som Mænd; dette foreligger nu vedtaget i Landstinget og venter blot paa sidste Behandling i Folketinget. Der er dog ingen Tvivl om, at det ogsaa her bliver vedtaget sammen med de øvrige af Regeringen og de frikonservative stillede Forslag.

Nedenfor fremsættes Uddrag af Landstingsforhandlingerne d. 14., 15. og 26. Febr. (taget fra »Rigsdagstidende«).

Ordfør. **Madsen-Mygdal** (Regeringsp.). Jeg antager, at det høje Ting er enigt med mig om, at vi nu skride til Behandling af en Sag, som er en af de alvorligste, vi have beskæftiget os med i mange Aar. Ikke saaledes at forstaa, at Sagen er ny, den er meget gammel, den er omtrent lige saa gammel, som Rigsdagen er i dette Land; man har beskæftiget sig med den kommunale Valgret til forskellige Tider lige fra 50'erne til den Dag i Dag. Men der er den Ejendommelighed ved denne Sag, at Kravet om dens Løsning Tid efter anden har vokset sig stærkere og stærkere, men ikke blot dette, Kravet har udvidet sig. Det, man kunde være tilfreds med for en 10—20 Aar tilbage, er man ikke tilfreds med nu. Jeg tør ogsaa tro; at

de allerfleste i denne Sal ville være enige med mig om, at Kravet er saa stærkt, at der trænges til en forsvarlig Løsning, og at vi ikke kunde blive ved at gaa udenom den, vi maa ind paa Sagen og maa have den løst. Det er i alt Fald denne Følelse eller Erkendelse af, at en Løsning er nødvendig, der har foranlediget, at de Medlemmer, paa hvis Vegne jeg taler i denne Sag, ud fra forskellige Synspunkter have forenet sig om her at foreslaa en Ordning gennem en Række Ændringsforslag, som vi tro ere forsvarlige og ere en heldig Løsning baade med Hensyn til Sagen selv og med Hensyn til en rolig fremadskridende Udvikling i Fremtiden.

Der er først Ændringsforslag Nr. 1 til § 1. I § 1 findes jo det store Princip om lige og almindelig Valgret til Mænd og Kvinder og til Tjenestefolk. Det er anerkendt i § 1, og hvad mere er, det er i Grunden ogsaa anerkendt fra alle Sider i denne Sal, idet de forskellige Ændringer, som ere stillede, have optaget det samme Princip.

Ændringsforslag Nr. 1 gaar ud paa at sætte som Betingelse for Valgretten ikke blot Ophold i Kommunen i det Aar, Valget foregaar, men ogsaa hele det forrige Aar. Det er ud fra forskellige Synspunkter, at man har opstillet dette Forslag.

Fordringen om det toaarige Ophold betragtes af nogle som et Tilbageskridt,